

Πνευματική ιδιοκτησία
Νόμος 2387/920 Β.Δ.

Εφεδρικός Παιαν

πρώ
Ελγίωνα Π. Ανακλασμένη
Αδελωρημένη

Έως ενδεέως
1929

Ἐφεδριὸς Παιάν

I.

ὦ Ἐφεδροὶ ὅταν χυμῶδες ἡ Πατρίδα
ῥῶάν καταγίδα ἐπὶ μάχῃ γοργή
Ποῖά μὲ ἄλλ' αὐτὸς εἰς εἶχε ἰδοὶ παρρησίαια
ῥῶάν φροντάρια καὶ ἰρέχων με' ὀρμή;

II.

Ποιὸς εἶδεν ἡ κρέερα ῥῶάν ἀσπροσχημα
ῥῶάν χάριν περὶμα καὶ δέχων φριβοί
καὶ μ' ἀγδατο ὄνο, με' ὀρμή, με' καλάρια,
ῥῶάν κροῖμιν ἡν βαρβαρή καὶ εἰσὶν αὐτή;

III.

καὶ ὅταν εἰς ἡρως, εἰς ἄλλοιο Μυθισάν
ἐπὶ Κώπην μας ἐγάρη ἡ θεία μορφή
ποιὸς εἶδε ἡ πηλαρία γρηγύρω βέ με' ὄρμον
ἢ εἰς τὴν ἐγέδραν ἡν ἀγὼν ψυχῆ;

IV.

καὶ ὅταν μισέφραμα ἐπὶ ἔγχεσιν ἐγρόσια
μίας φρύγης μοδόνια, παιδία ἡν βοττί
ὅτι πνύια ἐβεκήγωναν, ποιὸς εἶδε, ποιὸς μὲ ἄλλοι
Βροττόεραφταν ὡς, ἢ εἰς τρομεροί;

V.

καὶ ὅταν ὁ Μινώταυρος, εἰς ὅσους ἐν πύλῃ
ἐπὶ Δοῖα ἐπὶ ἐνίστη, εἰς ταύρας ἐθνηαῖς.
Ποιοὶ μὲ ἄλλοι εἰς Μαιάνδρον, ἐπὶ Μύη φηλαῖαν
καὶ ὡς δρῶμοι ποῖοι ἀρμόυσαν, ἢ εἰς δευτερίαν;

Γιατί, γιατί τώρα φτωχοί, ατιτραμμένοι
γιατί ντροπιασμένοι, εσθή μαύρη τυλιχιά,
έτσι πόσον ελπίσετε τό έρμο σμογάδι,
ώσάν μέν τόν ήδη δεμένα πορμιά;

Γιατί εε' ανάδραν τοι άγνια αηήδη
Γιγάντια εως εήδη διζανών καρδιαίς.
Μέ τόση τοι βδέωλε βωδριά παλαμπόρια
Μεύεσθαι χροία βουρμιόντας ελγμοίς;

Ως ώς τε τής Δόξης μας, οι θάρσ' οι αδαίνοι,
Γερμνοί, θαρυσάναοι εή ηήδη δαί εθού,
Κοι' των έδρουδόνων μας, οι νάχται οι ανώστηροι
Έως τέχνης οι δαίηροι, Ημίθεοι δαί ζού;

Ως ώς τε τοι Ρήμα μας, το δαίμα δαί μιν η
εσθή άχαρη ξένη, χωρίς τάμεν γή;
Ως ώς τε ή άμοιρη νυχτή των δαί υραίη
— έυδινησιν ένας, Γιαί με' δέν ζητεί;

Ευείρος αν' άγρύσταε, χειμῶνας μαζί σας
Η' οι ώς οι οι ναίμοι σας εον ήταν ναίμοι
Εο ώς τριτο ερώμα σας, εον ήτανε ερώμα
Μαυραν σας αιώμα, θαί υγαιή, δαί δηητή;

XI

Ἐμῆρος πόν' ἐσχάσθη, Τονίος εἰς καὶ δρέμματα
καὶ ἔχυσεν αἷμα καὶ δάμνα γιὰ τὰς,
Ἐμῆρος ξεχάσθη, γιὰ πάντα ἀνιμῶνα;
Δὲν ἔχει ποτὶς παρμὴν μᾶς καρδιάς;

XII

Σεισμοὶ ρηξιδέμενοι, τὰ Γιάννηνα ἐβείβατε,
ὦ καὶ αἶμα ἐσατίνατε τοῖς πυρίφαις πορφαῖς
καὶ λίγος εἰς σήμερα Ριγαίσινας τρέμει;
Ὅ, εἰ δ' αὖτις ἀποαῖς;

XIII

Ὅ, αἶμα ὅταν πυρὴν ματαμῆνοι
Ὅ, εἰς αἶμα πυρμῆν, εἰς αἶμα σιγῆν
Ὅ, αἶμα σιγῆν, πᾶν μέγεθος καὶ γρίνη
Ὅ, αἶμα εὐρυδίην διψῶν εὐαχαρμό.

XIV

Ὅ, εἰς αἶμα παρόμοια εἰδὼδ' ὅν σὺρραϊζῶν
Ὅ, εἰς αἶμα παρόμοια εἰδὼδ' ὅν σὺρραϊζῶν
Ὅ, εἰς αἶμα παρόμοια εἰδὼδ' ὅν σὺρραϊζῶν
Ὅ, εἰς αἶμα παρόμοια εἰδὼδ' ὅν σὺρραϊζῶν

XV

Κ' αὖτις θαμνὸς κ' ἀγνεμόνηλο δειλὴ
Με' ὀρόχρωμα κείνη, Μ' ἰσχύρια καρδιά.
Ὅ, αἶμα εὐρυδίην διψῶν εὐαχαρμό
Γιὰ πάντα εἰς αἶμα εἰδὼδ' ὅν σὺρραϊζῶν

καὶ τώρα σὺ ἡ δόξα μας Πατρίδα στεναίξει
καὶ υἱαίει καὶ υἱαίει βοήθεια εὐεργή
καὶ τώρα σὺ αὐτὰ δέχο τοῦ μωήτην μαχαίρι
Δὲν εἶρε ἵνα χέρι Σωτήρ τοῖ γενῆ;

ὦ ἔφεδροι ἐξέρθητε ἐπὶ γῆν ἰν ἡμέρῳ
ὦ μὴ θεμονεῖτε Μιαὶ δαίτη χρυσῇ
ἐπὶ δαίτη πῶν ἐστρώσανε οἱ ἀρμόδιοι τῶ δρόμῳ
ὦν δέξετε εὐγνώμων ἡ πατρίς μας τοῖ γῆ.

Στ

